

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 4—10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 19: 16-24 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	• 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΠΕΜΠΤΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Γενέθλιον Υπεραγίας Θεοτόκου</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Γαλατ. 6: 11-18 Έυαγγέλιο— Ίωάν. 3: 13-17

Γενέθλιον της Θεοτόκου—8 Σεπτεμβρίου

Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε σήμερα την Γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της γυναίκας εκείνης που έγινε η απαρχή της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους, καθώς έγινε η κατά σάρκα Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού, του Ιησού χριστού, που με την ενανθρώπησή Του και το σωτηριώδες έργο Του λύτρωσε την ανθρωπότητα από την τυραννία του θανάτου και μας προσκάλεσε όλους στην Βασιλεία του Θεού. Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε και ευγνωμονούμε τον Θεό για την Πρόνοιά Του και για τούτο το κοσμοσωτήριο γεγονός. Εορτάζουμε και πανηγυρίζουμε τη θαυματουργό γέννηση της Παναγίας μας, από το στείρο και άτεκνο ζευγάρι, τον Ιωακείμ και την Άννα.

Και όπως ο Θεός χάρισε στον Αβραάμ και τη Σάρα τον γιο τους Ισαάκ, ώστε να πραγματοποιηθεί η υπόσχεσή Του προς τον Πατριάρχη Αβραάμ ότι τα παιδιά των παιδιών του θα κατοικήσουν την Γη της Επαγγελίας, έτσι και τώρα, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η υπόσχεσή Του για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους, δίνει τέκνο στον Ιωακείμ και την Άννα την Παρθένο Μαρία που με την υπακοή της στο θέλημα του Θεού θα γίνει η Μητέρα όλης της ανθρωπότητας και η καταφυγή και προστασία κάθε ανθρώπου που την επικαλείται με πίστη.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι και η ίδια η γέννηση της Παναγίας μας ήταν αποτέλεσμα της πίστης των γονέων της. Πράγματι, ο Ιωακείμ και η Άννα δεν απελπίστηκαν, αλλά ακόμα και σε μεγάλη ηλικία πίστευαν στην αγαθοσύνη του Θεού και Τον παρακαλούσαν να κάνει το θαύμα Του και να τους χαρίσει παιδί. Και ο Θεός, όντας φιλόανθρωπος, εισάκουσε τις προσευχές τους και αντάμειψε την πίστη τους: έκανε το θαύμα και έλυσε την στειρότητα της Άννας και έτσι γεννήθηκε η Παρθένος Μαρία.

Και αν η πίστη των αγίων Προπατόρων, του Ιωακείμ και της Άννας, συνίστατο στο ότι δεν έχασαν ούτε για μια στιγμή την ελπίδα τους στο Θεό, στο πρόσωπο της Παναγίας μας η πίστη προς τον Θεό έγκειται στην εμπιστοσύνη που η ίδια επέδειξε στον Αρχάγγελο Γαβριήλ, όταν της ανακοίνωσε το θέλημα του Θεού να φέρει στον κόσμο τον Χριστό. Η πίστη της Παναγίας προς τον Θεό συνίσταται επίσης στην αποδοχή και την υπακοή της στο θέλημα του Θεού. Και το πόσο σημαντική είναι η υπακοή στο θέλημα του Θεού φαίνεται αν αναλογιστούμε τί θα γινόταν αν η Παναγία επέλεγε να ζήσει σύμφωνα με το δικό της προσωπικό και εγωιστικό θέλημα. Χωρίς τη συγκατάθεσή της, χωρίς την πίστη της, χωρίς την υπακοή της, δεν θα μπορούσε να γεννηθεί ο Χριστός, ο λυτρωτής του κόσμου.

Η συγκατάθεσή της επομένως είναι που επιτρέπει να πραγματοποιηθεί το θαύμα της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, «εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου». Η Παναγία μας είναι η «κεκλεισμένη Πύλη» της προφητείας της Παλαιάς Διαθήκης[1], διαμέσου της οποίας ο Θεός έγινε άνθρωπος και ήλθε στη γη και άλλαξε την παγκόσμια ιστορία παρέχοντας σε όλους τη συγγνώμη, τη ζωή και την Ανάσταση. Η Παναγία μας είναι αυτή που σε

κάθε βήμα του Χριστού τον ακολουθούσε και σιωπηλά αποταμίευε μέσα της όσα εκείνος δίδασκε και έπραττε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Είναι επίσης εκείνη που υπέμεινε καρτερικά και αγόγγυστα τον πόνο του Πάθους και του σταυρικού θανάτου του Υιού της, αλλά και πρώτη, μαζί με τους μαθητές του χριστού, έγινε μάρτυρας της Αναστάσεώς Του.

Με τη ζωή της, με την πίστη της, με την αφοσίωσή της στο θέλημα του Θεού, με τον πανάγιο βίο της, η Παναγία έγινε και είναι η Μητέρα όλων των πιστών χριστιανών, μιας που και ο ίδιος ο Χριστός μάς αποκάλεσε αδελφία Του. Η Παναγία μας είναι εκείνη που πρώτη ακούει, ως σπλαγχνική Μητέρα, τις προσευχές και τις ικεσίες μας και παρακαλεί τον Υιό της να σώζει τον κόσμο. Για όλους αυτούς τους λόγους, και κυρίως για την διαρκή παρουσία της δίπλα μας, σε κάθε ανάγκη και σε κάθε κίνδυνο, σωματικό ή πνευματικό, τιμούμε σήμερα και πανηγυρίζουμε την αγία γέννησή της.

Ας υμνήσουμε λοιπόν όλοι την αγία Παρθένο Μαρία, διότι από αυτή προήλθε το φως το αληθινό, που μας φωτίζει και μας αγιάζει. Ας υμνήσουμε και ας τιμήσουμε εκείνη που έγινε ναός του Θεού και Μητέρα της Ζωής εξαιτίας της υπέρτατης καθαρότητάς της και της αγιότητας του βίου της. Ας υμνήσουμε και ας δοξολογήσουμε αυτή που φανέρωσε το θέλημα του Θεού, την κεκλεισμένη πύλη που βλέπει προς την Ανατολή και φώτισε τον κόσμο με την είσοδο του Δεσπότη Χριστού διαμέσου αυτής, της Υπεραγίας και Αειπαρθένου Θεοτόκου. Και ας προσπαθήσουμε να την μιμηθούμε στην υπακοή της στο θέλημα του Θεού και στον τρόπο που διαφύλασσε πάντοτε τον εαυτό της καθαρό από τους πειρασμούς και από τις αμαρτίες. Και τέλος, ας την παρακαλέσουμε εκτός από παράδειγμα να είναι και βοηθός μας στις θλίψεις του βίου και στον καθημερινό πνευματικό μας αγώνα.

[1] Ιεζεκ. 44, 1-2: «Καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερικῆς τῆς βλεπούσης κατ’ ἀνατολᾶς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι’ αὐτῆς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι’ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.»

Κυριακή ΙΒ' Ματθαίου

Τρεῖς συγκλονιστικές ερωτήσεις

Ένας νέος, όπως μάς είπε τό σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, πλησίασε τόν Χριστό καί συζήτησε μαζί Του. Ο διάλογος τών ανθρώπων μέ τόν Χριστό πάντα είναι αποκαλυπτικός, διότι η ενέργειά Του εισδύει μέσα στήν ύπαρξή τους, αποκαλύπτει τά βάθη τοῦ εσωτερικοῦ τους κόσμου, δημιουργεί μεγάλη έκπληξη. Στήν πραγματικότητα, ο Χριστός μέ αγάπη καί τρυφερότητα εισέρχεται στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ δημιουργεῖ εκπλήξεις καί ερωτήσεις. Έτσι, διασώζεται η αγάπη καί η ελευθερία.

Αυτό συνέβη καί μέ τόν νεανίσκο τοῦ σημερινοῦ ευαγγελικοῦ ἀναγνώσματος, ο οποίος διαδοχικά διετύπωσε δύο ερωτήσεις στόν Χριστό καί στήν συνέχεια οι Μαθητές τοῦ Χριστοῦ συνέχισαν μέ μία τρίτη ἐρώτηση.

Η **πρώτη ἐρώτηση** ήταν: «διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;» (Ματθ. ιθ', 16). Η ἐρώτηση αὐτή περικλείει δύο σημεῖα ενδιαφέροντα. Τό ένα είναι ο στόχος τοῦ νέου αὐτοῦ πού είναι η ἀπόκτηση τῆς αἰωνίου ζωῆς, καί τό δεύτερον είναι τό μέσο μέ τό οποίο θά τήν αποκτούσε. Ο νέος κυρίως ρωτοῦσε νά μάθῃ γιά τόν τρόπο μέ τόν οποίο θά μπορούσε νά εἰσέλθῃ στήν αἰώνια ζωή, δηλαδή στόν Παράδεισο. Καί αὐτό είναι φυσικό, γιατί σέ κάθε ἐπιστήμη δίνεται προτεραιότητα στήν μέθοδο μέ τήν οποία φθάνει κανείς στό προσδοκώμενο ἀποτέλεσμα. Στό ἐρώτημα αὐτό ο Χριστός υπέδειξε τήν τήρηση τών ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ γιά νά φθάσῃ στήν αἰώνια ζωή.

Η **δεύτερη ἐρώτηση** τοῦ νέου ἐκείνου ήταν: «τί ἐτί υστερῶ;» (Ματθ. ιθ', 20). Πρόκειται γιά μία σημαντική ἐρώτηση, γιατί δέν πρέπει κανείς νά παραμένῃ σέ μία στάσιμη κατάσταση, δέν μπορεῖ κανείς νά εἶναι ἀναπαυμένος σέ αὐτό πού κάνει. Η πορεία πρὸς τήν αἰώνια ζωή απαιτεῖ μία διαρκή κίνηση, πού σημαίνει ἐξοδὸ ἀπὸ τόν εαυτό μας, ἀπαγκίστρωση ἀπὸ τήν φιλαυτία καί πορεία πρὸς τό αἰώνιο πού δέν ἔχει τέλος. Οι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κάνουν λόγο γιά μία διαρκή τελείωση. Κάθε στάση γιά νά θαυμάσουμε τόν εαυτό μας καί νά μετρήσουμε τά ἀποτελέσματα τοῦ ἀγώνος εἶναι πτώση. Σέ αὐτήν τήν ἐρώτηση ο Χριστός υπέδειξε τήν τέλεια ἀπελευθέρωση ἀπὸ τά υλικά ἀγαθά, γιατί σέ μία τέτοια διαρκή πορεία πρὸς τόν Θεό ο ἄνθρωπος πρέπει νά εἶναι ἐλεύθερος ἀπὸ ἐξαρτήσεις, θά πρέπει νά ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τόν νόμο τῆς βαρύτητας, τῆς ἑλξης τῆς γῆς.

Η **τρίτη ἐρώτηση** προερχόταν ἀπὸ τοὺς Μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ὅταν εἶδαν τήν ἀδυναμία τοῦ νέου ἐκείνου νά ἀρνηθῇ τά υλικά ἀγαθά καί νά ἀκολουθήσῃ τόν Χριστό. Η ἐρώτηση τών Μαθητῶν ήταν: «τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;» (Ματθ. ιθ', 25). Δηλαδή, ἂν οι πλούσιοι πού ἔχουν στηριγμένη τήν προσοχή τους στά υλικά ἀγαθά, στόν πλοῦτο, εἶναι ἀδύνατον νά σωθoύν, τότε ποῖος μπορεῖ νά σωθῇ; Η ἐρώτηση αὐτή ἔχει σχέση μέ τήν ἀποψη πού ἐπικρατοῦσε τότε στοὺς Ἰουδαίους, ὅτι τά υλικά ἀγαθά εἶναι εὐλογίες τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους καί ὅτι οι πλούσιοι ἔχουν τήν ἰδιαίτερη εὐνοία τοῦ Θεοῦ. Αὐτό, βέβαια, δέν ἰσχύει σήμερα. Πάντως, ο ἄνθρωπος στόν ἀγώνα του γιά τήν κατάκτηση τῆς αἰωνιότητος, τήν ἀπόκτηση τῆς σωτηρίας, αἰσθάνεται ἀδύνατος, ἀνίσχυρος, ἀνίκανος. Ο δρόμος αὐτός εἶναι μέγας, τραχύς καί ἐπικίνδυνος, γιατί ἔχει πολλές δυσκολίες. Ὅποτε, χρειάζεται βοήθεια, γι' αὐτό ο Χριστός ἀπάντησε ὅτι αὐτό εἶναι ἀδύνατο γιά τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλά γιά τόν Θεό ὅλα εἶναι δυνατό. Αὐτό σημαίνει ὅτι εμεῖς ἀγωνιζόμαστε μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί η πορεία πρὸς τήν σωτηρία δέν εἶναι δικό μας κατόρθωμα, ἀλλά ὥρο τοῦ Θεοῦ σέ αὐτοὺς πού ἀγωνίζονται.

Πάντως, ο διάλογος τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό εἶναι δημιουργικός, ἀποτελεσματικός καί σωτηριῶδης. Γι' αὐτό θά πρέπει νά ρωτᾶμε τόν Χριστό μέ τήν προσευχή, νά ἔχουμε ἐπικοινωνία μαζί Του, καί ἐπειδὴ αὐτό εἶναι δύσκολο, γιά διαφόρους λόγους, θά πρέπει νά κάνουμε διάλογο μέ τοὺς φίλους τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι οι ἅγιοι, οι Κληρικοὶ πού ἔχουν σχέση καί κοινωνία μέ τόν Χριστό, νά διαβάζουμε τήν Ἀγία Γραφή, καί τά ἔργα τών Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Δυστυχῶς σήμερα οι ἄνθρωποι, καί ἰδιαίτερα οι νέοι, δέν ἔχουν τέτοιες πνευματικές ἀναζητήσεις, δέν ενδιαφέρονται γιά τήν ψυχική καί πνευματική τους πρόοδο, δέν κάνουν διάλογο μέ τόν Χριστό καί τοὺς φίλους Του. Τό χειρότερο ἀκόμη εἶναι ὅτι οι διάλογοι τών σημερινῶν ἀνθρώπων γίνονται γιά πολύ χαμηλά πράγματα, γιά λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας, γιά πράγματα ἐλάσσονος σημασίας.

Πρέπει νά ἀρχίσουμε τόν διάλογο μέ τόν Χριστό καί τοὺς φίλους Του γιά τό αἰώνιο μέλλον μας, γιατί οι ἀπαντήσεις πού θά λάβουμε θά γεμίσουν τόν εσωτερικό μας κόσμο ἀπὸ εἰρήνη καί ζωή.

† Ο Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ